

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 272/2013-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. mája 2013 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Z. L., B., ktorou namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. XV/2 Gn 230/12-17 z 10. decembra 2012, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Z. L. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. marca 2013 doručená sťažnosť JUDr. Z. L., B. (ďalej len „sťažovateľka“), v ktorej namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. XV/2 Gn 230/12-17 z 10. decembra 2012.

Zo sťažnosti vyplývalo, že v spore o nehnuteľnosť prebiehalo konanie v rámci vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“), ktoré prebiehalo na všeobecných súdoch. Ústavný súd v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 118/2012 rozhodnutím zo 14. marca 2012 dal sťažovateľke za pravdu v tom, že zo zákona ňou označená nehnuteľnosť patrí do BSM. Túto skutočnosť však nechcela rešpektovať generálna prokuratúra, neposkytla potrebnú ochranu jej práv a zotrváva na nesprávnom právnom stanovisku. Preto jej rozhodnutie považuje za arbitrárne a právne nesprávne, ako aj neobjektívne. Sťažovateľka preto žiadala, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Základné právo JUDr. Z. L. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl.46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s jej právom na spravodlivé súdne a iné konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Generálnej prokuratúry SR pod č. k. XV/2 Gn 230/12-17 zo dňa 10. 12. 2012 porušené bolo.

Uznesenie Generálnej prokuratúry SR pod č. k. XV/2 Gn 230/12-17 zo dňa 10. 12. 2012 sa zrušuje.

Rozhodnutie o výške finančného zadosťučinenia ponechávam na úvahu Ústavného súdu SR.

Porušovateľ je povinný nahradiť trovy konania.“

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Spolu s návrhom sťažovateľka nedoručila ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom v súlade s ustanovením § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd ju preto prípisom z 20. marca 2013 vyzval na predloženie požadovaného splnomocnenia pre advokáta v lehote 10 dní. Túto výzvu sťažovateľka prevzala 19. apríla 2013.

Sťažovateľka neučinila zadosť uloženej povinnosti v určenej lehote, a to ani v čase rozhodovania ústavného súdu, preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol jej sťažnosť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. mája 2013